

més va ser la pluja del seu país, ja que era de caramels i no de gotes d'aigua. Això va semblar-nos meravellós.

Ah!, abans us hem dit que anava vestit molt estrofolàriament i és cert, no portava res del que normalment se sol portar i si ho portava ho duia al revés. El més exagerat eren les ulleres: cada vidre tenia la mida d'una col de les grosses i sabeu què va dir-nos? Doncs que l'endemà anéssim a l'escola també tots amb ulleres: grosses o petites, blanques o negres, amb vidres o sense....però amb ulleres. També va dir-nos que ell seria el Rei durant uns quants dies i que mentre durés el seu regnat hauríem d'anar cada dia disfressats d'una manera diferent i bla, bla, bla,.....

Després d'haver-nos explicat força coses vam acomiadar-lo cantat-li quatre cançonetes: la masovera, la llebre i alguna més i és que estavem d'allò més animats.

Ah! i una anècdota!, sabeu a qui va recordar-nos en Carnestoltes aquell dia? Doncs a l'Antònia. Almenys això deien alguns paperines i baldufes. Qui ho diria, no?

